

"בעריס" בקיצור, זענען די צוויי געגאנגען און געגאנגען, אבער זיי האבן נישט געטראפן דעם וועג צוריק צום שטאט!

דורך אלעס האט גי' געהיטן שבת לויט זיין פארשטאנד. ווען שבת איז געקומען, פלעגט ער זינגען דעם שבתדיגע זמר "כי אשמרה שבת, קל ישמרני." ער האט דערציילט צו זיין חבר אז ער האט נישט מורא געהאט, ווייל ער האט געגלייבט אז דער אייבערשטער וועט זיין ראטעווען. ער האט געזאגט כסדר אז "ישועת ה' כהרף עין."

אפילו אז גי'ס בטחון איז געווען גרויס, איז די טאג געקומען ווען זיי האבן נישט געוואוסט ווי אזוי זיי וועלן זיך קענען אויסהאלטן. זיי האבן שוין נישט געהאט קיין בעריס צו עסן. מיט זייערע לעצטע כוחות האבן זיי צוזאמען גענומען צווייגן און זיי האבן געמאכט א גרויסע "סיין" אויפ'ן זייט פונעם בארג, האפענדיג אז אן עראפלאן אדער העליקאפטער וועט איבערפארן און זען אז זיי זענען דארט. זיי האבן ארויסגעשריבן די ענגלישע אותיות "עס.או.עס" וואס איז ראשי תבות פאר "ראטעוועט אונז." יענע טאג האט גי' געדאווענט מיט גרויס כוונה.

דעם נעקסטען טאג האבן זיי פלוצלינג געהערט דעם רעש פון א העליקאפטער וואס איז איבערגעפארן דעם פלאץ. ב"ה אז דער העליקאפטער האט זיי געזען און עס איז אראפגעקומען. זיי זענען ב"ה געראטעוועט געווארן! דער פילוט האט געזאגט אז זיי זענען געווען 120 מייל אוועק פונעם שטאט! זיי זענען געווען סך הכל דריי און דרייסיג טעג אויפ'ן בארג. שפעטער האבן זיי געהערט אז קיינער האט נישט איבערגעלעבט מער ווי צוויי וואכן אין דעם שווערן פלאץ. גי' האט פארלוירן בערך דריי און דרייסיג פונט.

פארשטייט זיך אז זיין משפחה איז זייער דאנקבאר געווען אז גי' איז געראטעוועט געווארן. זיי האבן אסאך געדאווענט אז גי' זאל ארויסקומען לעבעדיגערהייט פון דעם סכנה. פאר כמעט א חודש האבן זיי נישט געוואוסט וואס איז געשען צו זייערע זון. אויפ'ן וועג אהיים קיין ארץ ישראל האט גי' אפגעמאכט אז ער וויל ווערן א בעל תשובה בשלימות. ער האט געוואוסט אז דער אייבערשטער האט אים נישט סתם געראטעוועט, נאר דער אייבערשטער האט געוואלט אז גי' זאל אים דינען. עס האט נישט גענומען לאנג ביז גי' איז טאקע געווארן אן עכטער בעל תשובה!

עס שטייט אין פסוק: "ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן וגו'... און זייער פארמעגן וואס זיי האבן פארזאמעלט, און אלע מענטשן וועלכע זיי האבן איינגעזאמעלט אין חרן וגו'" "רכשו" איז א לשון פון זיך איינשאפן, ווייל דורך מקרב זיין אידן, באקומט מען די שכר פון יענעם מצוות. אזוי ווי די גמרא זאגט אין די נאמען פון רבי אבהו: "כל המעשה את חבירו לדבר מצוה, מעלה עליו הכתוב כאילו עשה וכו'" (סנהדרין צט:)

פון דא קען מען לערנען די כח פון מקרב זיין אידן. אפילו בשעת דער "מקרב" שלאפט ביי נאכט און אפילו נאך די 120 און במשך דורי דורות, לייגט ער תפילין, לערנט ער תורה און היט ער שבת, וכו'! די חברה פון "ערכים" אין אונזער מעשה וואס האבן געמאכט דעם סעמינאר אין יענע האטעל דעמאלט, האבן קיינמאל נישט פארגעשטעלט אז עס וועט משפיע זיין תשובה אויף גי', איינער וואס איז אפילו נישט געווען ביי דעם סעמינאר. מיר קענען אלע נתעורר ווערן צו גיין אין די פיסטריט פון אברהם אבינו ע"ה, דורך מקרב זיין אנדערע אידן. דורך דעם וועלן מיר אלע זוכה זיין צו "רוכש" זיין שכר בלי סוף אין עולם הבא. און אפילו אז יעדער איינער איז נישט ביכולת צו קענען עוסק זיין אין קירוב פערזענליך, קען מען אויך האבן א חלק אין דעם דורך מנדב זיין צו קירוב מוסדות למשל "ערכים" (אדער צו דעם מוסד "טוב לב" וואס ווערט געפירט דורך הרה"ג ר' אברהם דוב ביינער שליט"א, מגיד שיעור בישיבה שערי תורה אין פאסעאיקי). גוט שבת אלע אידן.

גוט שבת אלע אידן. "גי' לאווארן" זיין עכטע נאמען, איז אויפגעוואקסן א פרייער איד אין ארץ ישראל. באלד בעפאר גי' האט געענדיגט זיין באדינען אין דעם מיליטער אין ארץ ישראל, איז זיין גאנצע משפחה, חוץ פון אים אליינס, געווארן בעלי תשובה.

דער מעשה ווי אזוי די משפחה זענען געווארן בעלי תשובה איז א מוראדיגע השגחה פרטית משעה. אמאל, האט גי'ס מאמא און מימע איינגעלאדענט זייערע עלטערן (ד"ה גי'ס באבא און זיידע) צו קומען מיט זיי צו א שיינע האטעל אויף "שישי-שבת" אלץ "נופש". עס איז אויסגעקומען אז יענע שבת האט דער באקאנטער קירוב מוסד "ערכים" פארגעשטעלט א סעמינאר אין דעם זעלבען האטעל ווי גי'ס משפחה איז געווען שבת. גי'ס משפחה זענען געווען נעבאך אינגאנצען "פריי". אבער זיי זענען געווארן נייגעריג צו הערן וואס מיינט "ערכים". דורך דעם זענען זיי געגאנגען צו די דרשות וואס ערכים האט צוגעשטעלט דורך שבת. און דורך דעם זענען זיי געווארן בעלי תשובה!

גי', וואס האט דעמאלט שטודירט א פאך, פלעגט אהיימקומען יעדע וואך צו זיין מיט זיין משפחה אויף שבת. כאטש אז ער האט הנאה געהאט פון שבת ביי זיין משפחה, האט גי' אליינס נישט געוואלט זיין פרום.

צוביסלעך אבער, האט ער אנגעהויבן צו טראכטן. וואס טוט ער דא אויף די וועלט? וואס איז זיין ציל אין לעבן וכו'? צוביסלעך האט ער אנגעהויבן צו טון מצות. שטילערהייט, למשל, האט ער אנגעהויבן צו גיסן נעגל וואסער אינדערפרי. ער האט אויך אנגענומען אויף זיך נישט צו שרייבן אין שבת.

נאכדעם וואס גי' האט געענדיגט שטודירען, האט ער געוואלט נעמען א וואקאציע ארוםפארן אביסל די וועלט. פארשטייט זיך אז גי'ס מאמא האט נישט אזוי שטארק געוואלט אז אירע זון זאל פארלאזן ארץ ישראל, אפילו אויף א קורצע צייט. בעפאר ער איז ארויסגעפארן פון ארץ ישראל, האט גי'ס מאמא געבעטן פון אים איין זאך: ער זאל כאטש היטן צוויי שבת'ים אין איין צי בעפאר ער גייט ארויספארן. גי' האט מסכים געווען און ער האט טאקע געהיטן צוויי שבת'ים. גי' האט זייער שטארק געניסן פון דעם עונג שבת ביי זיין עלטערן יענע צוויי שבתים. שפעטער ווען גי' האט זיך געטראפן אין א שווערע מצב, האט די חיזוק פון די שבתים געקומען צו נויך...

גי' איז געפארן אויף א באזוך קיין ארגענטינה. ער האט געוואלט גיין שפאצירן אין דעם שיינע בערג אין דעם דרום צייט פון ארגענטינה, וואס איז בערך זיבן הונדערט מייל אוועק פון אנטארקטיקא, די דרומ'דיגע שפיטץ פון די וועלט. גי'ס מאמא האט געשיקט מיט אים א תהלים מיט א סידור וואס זענען אויך געקומען צו נויך שפעטער.

בקיזור גי' האט געטראפן נאך א מענטש וואס איז אויך אינטערעסירט געווען ארוםצוגיין די שיינע בערג דארט. זיי האבן געפלאנט צו שפאצירן אויף א וועג אין די בערג וואס וועט דאזירען דריי טעג. זיי האבן געברענגט פונקט גענוג עסן פאר דריי טעג...

אלעס איז געווען פיין און וואויל ביז גי' און זיין נייע חבר זענען פארבלאנדזשעט געווארן אין די בערג. פיעל וואסער האבן זיי געהאט ווייל עס זענען געווען אסאך גרויסע טייכן דארט. אבער עסן האבן זיי נישט געהאט! זיי זענען געגאנגען עטליכע טעג אנע עסן. גי' האט געהיטן שבת דעמאלט וויפיל ער האט פארשטאנען. אפילו אין די שעת סכנה, האט ער אויך נישט געוואלט טון קיין מלאכה! חוץ פון דעם, האט גי' געדאווענט און געזאגט תהלים פון דעם סידור וואס זיין מאמע האט אים געגעבן.

איין טאג דערנאך, ווען די צוויי זענען געווען שוין שוואך פון נישט עסן א לאנגע צייט, האבן זיי ברוך השם געטראפן "בעריס" קליינע יאגדעס. זיי האבן געגעסן און געגעסן און געגעסן און זיי זענען נאך אלץ געווען הונגריג! זיי האבן איבערגעלעבט דעם שווערען מצב דורך די

מזל טוב לזקני מוה"ר ר' קלמן יעקב ביללער שליט"א לרגל שמחת נישואי הנינים בשעטומ"צ

מזל טוב למוה"ר ר' יודל ליכטער שליט"א לרגל שמחת נישואי הנין בשעטומ"צ • מזל טוב למוה"ר ר' יעקב יוסף טויב שליט"א לרגל שמחת אירוסיה הבת בשעטומ"צ נתרם לרפו"ש של הילדה מלכה רייזל בת רחל, שאשא מלכה בת גאלדא, משה דוד בן מרים.

נא לעיין בדף זה לאחר התפילה. לנדב גיליון זה לרגל שמחה או אירוע אחר, נא להתקשר למתת' וואלפבערג 3234-362 (845)

דעו יהודים יקרים מה שכתוב בוזהר: "ומי שמדבר בבית הכנסת בדברי חל, אוי לו!... שמראה שהרי אין לו חלק בארץ ישראל..." (פ' תרומה קלא:)